

# LA FUNDACIÓ DE LA QUARTA INTERNACIONAL <sup>1</sup>

**Lev Trotski**

18 d'octubre de 1938

---

versió catalana feta per Alejo Martínez – alejomp@lycos.es - des de: "La fundación de la Cuarta Internacional", en, *Escritos*, Tom X, Volum 1, Editorial Pluma, Bogotá, 1976, pp. 119-122.

---

Espere que aquesta vegada els arribe la meua veu i poder així participar en aquesta doble celebració de vostès. Ambdós esdeveniments, el desè aniversari de la nostra organització nord-americana i el congrés de fundació de la Quarta Internacional, són incomparablement més dignes de l'atenció dels obrers que les gesticulacions bel·licoses dels caps totalitaris, les intrigues diplomàtiques o els congressos pacifistes.

Els dos fets passaran a ésser importants fites històriques.

Cal fer notar que el sorgiment del grup nord-americà de bolxevics leninistes, a causa de la valenta iniciativa dels camarades Cannon, Shachtman i Abern, no fou un fet aïllat. Coincidí aproximadament amb el començament del treball internacional sistemàtic de l'Oposició d'Esquerra. És cert que l'Oposició d'Esquerra sorgí a Rússia en 1923, però la tasca regular a escala internacional començà amb el Sisè Congrés de la Komintern.

Sense que es produís una trobada personal entre nosaltres, arribàrem a un acord amb els pioners nord-americans de la Quarta Internacional, primer que res, sobre la crítica al programa de la Internacional Comunista. I en 1928 començà el treball col·lectiu que després de deu anys portà a l'elaboració del programa que recentment ha adoptat la nostra conferència internacional. Tenim dret a afirmar que en aquesta dècada fórem persistents, pacients i honestos. Els bolxevics leninistes, els pioners internacionals, els nostres camarades de tot el món, buscaven el camí de la revolució, com a genuïns marxistes, no en els seus sentiments i desigs sinó en l'anàlisi de la marxa objectiva dels esdeveniments. Sobretot ens guiava la preocupació de no enganyar els altres ni a nosaltres mateixos. Investigàrem seriosament i honesta i trobàrem algunes coses importants. Els fets confirmaren tant les nostres anàlisis com els nostres pronòstics. Ningú pot negar-ho. Ara cal romandre fidels a nosaltres mateixos i al nostre programa. No és fàcil. Les tasques són tremendes, els enemics innumerables. Només tenim dret a dedicar temps i atenció a la celebració d'aquest aniversari en la mesura que les experiències passades ens servisquen per a preparar-nos per al futur.

Benvolguts amics, no som un partit igual als altres. No ambicionem únicament tenir més afiliats, més periòdics, més diners, més diputats. Tot això fa falta, però únicament és un mitjà. El nostre objectiu és el total alliberament, material i espiritual, dels treballadors i dels explotats mitjançant la revolució socialista. Si no la fem nosaltres, ningú la prepararà ni la dirigirà. Les velles internacionals (la Segona, la Tercera, la d'Amsterdam, i podem agregar-hi també el Buró de Londres) estan completament podrides.

Els grans esdeveniments que planen sobre la humanitat no deixaran pedra sobre pedra d'aquestes organitzacions que se sobreviuen a si mateixes. Només la Quarta Internacional mira amb confiança el futur. És el partit mundial de la revolució socialista! Mai hi hagué un objectiu més important. Sobre cadascun de nosaltres cau una tremenda responsabilitat històrica.

El partit ens exigeix un lliurament total i complet. Que els filisteus continuen cercant la seua individualitat en el buit; per a un revolucionari lliurar-se enterament al partit significa trobar-se.

Sí, el nostre partit ens pren completament. Però en compensació ens dóna la major de les felicitats, la consciència de participar en la construcció d'un futur millor, de portar sobre els nostres colls una partícula del destí de la humanitat i de no viure en va.

La fidelitat a la causa dels treballadors ens exigeix la major devoció cap al nostre partit internacional. El partit, per descomptat, també pot equivocar-se. Amb l'esforç comú corregirem els errors. Es poden infiltrar als seus rengles elements poc valuosos. Amb l'esforç comú els eliminarem. Les milers de persones que entren demà als seus rengles probablement no tinguen l'educació necessària. Amb l'esforç comú elevarem el seu nivell revolucionari. Però mai oblidarem que el nostre partit és ara la major palanca de la història. Allunyats d'aquesta palanca, cadascun de nosaltres no és res. Amb aquesta palanca a les mans, ho som tot.

No som un partit com els altres. No en va la reacció imperialista ens persegueix furiosament. La camarilla bonapartista de Moscou la proveeix d'assassins a sou. La nostra jove Internacional ja té moltes víctimes. En la Unió Soviètica es compten per milers. En Espanya per dotzenes. En d'altres països per unitats. En aquest moment els recordem a tots amb gratitud i amor. Els seus esperits continuen la lluita entre nosaltres.

Els botxins, portats per la seua estupidesa i el seu cinisme, creuen possible atemorir-nos. S'equivoquen! Els cops ens fan més forts. La bestial política de Stalin no és mes que una política desesperada. Poden matar alguns soldats del nostre exèrcit, però no atemorir-los. Amics, repetim novament en aquest dia de celebració: *no ens poden atemorir.*

La camarilla del Kremlin necessità deu anys per a estrangular el Partit Bolxevic i transformar al primer estat obrer en una sinistra caricatura. La Tercera Internacional necessità deu anys per a abandonar el seu propi programa i convertir-se en un cadàver pudent. Deu anys! Només deu anys! Permeteu-me acabar amb una predicció: durant els propers deu anys el programa de la Quarta Internacional es transformarà en la guia de milions de persones i aquests milions de revolucionaris sabran com capgirar el cel i la terra.

*Visca el Partit Socialista dels Treballadors dels Estats Units!*

*Visca la Quarta Internacional*

---

<sup>1</sup> “La fundació de la Quarta Internacional”, *Socialist Appeal*, 5 de novembre de 1938. El 18 d’octubre de 1938 Trotski enregistrà un discurs en què avaluà la Conferència de Fundació de la Quarta Internacional; l’enregistrament fou escoltat en una massiva reunió a Nova York, realitzada deu dies després per tal de celebrar l’esdeveniment i el desè aniversari del moviment trotskista nord-americà. [nota de l’edició castellana]